

מסמך 33

מסמך 33

הניהול של היקום המקומי

בעוד שהאב האוניברסאלי שולט לבטח בבריאתו העצומה, בניהולו של יקום מקומי הוא פועל דרך אישיותו של הבן הבורא. והאב איננו פועל באופן אישי אחר כלשהו בניהול ענייניו של יקום מקומי. עניינים אלו מופקדים בידי הבן הבורא ורוח האם של היקום המקומי, ובידי ילדיהם הרבים. הבן הבורא הוא זה אשר יוצר את התוכניות, את המדיניות ואת הפעולות הניהוליות ביקום המקומי, והוא אשר מוציאן אל הפועל; יחד עם הרוח, שותפתו, הוא מאציל סמכות ניהולית לגבריאלי וסמכות שיפוטית לאבות הקונסטלציות, לריבוני המערכת ולנסיכים הפלנטאריים.

1. מיכאל של נבאדון

הבן הבורא שלנו הוא הביטוי כאישיות של המושג המקורי ה-611,121 במספר של זהות אינסופית אשר מקורה הינו – בויזמנית – באב האוניברסאלי ובבן הנצחי. המיכאל של נבאדון הינו "הבן היחיד" המבטא כאישיות את המושג האוניברסאלי הזה אשר מספרו 611,121 של אלוהיות ושל אינסופיות. המטה שלו שוכן בעולם האור בעל שלושת ההיבטים של סאלווינגטון. ומשכן זה מסודר כך משום שמיכאל התנסה בחוויית החיים בכל שלושת שלבי הקיום של יצורים תבוניים: הרוחני, המורונטי והחומרי. בשל השם שנקשר במתת השביעי והאחרון שלו באורנטיה, לעיתים הוא מכונה מיכאל המשיח.

הבן הבורא שלנו איננו הבן הנצחי, קרי השותף הקיומי מפרדיס של האב האוניברסאלי ושל הרוח האינסופית. מיכאל מנבאדון אינו חבר בשילוש פרדיס. ואף-על-פי-כן, הבן המאסטר שלנו ניחן בתחומו בכל התכונות ובכל הכוחות האלוהיים שהבן הנצחי עצמו היה מבטא אילו היה נוכח בסאלווינגטון ופועל בנבאדון הלכה למעשה. מיכאל ניחן אפילו בכוחות ובסמכות נוספים, משום שהוא לא רק מבטא כאישיות את הבן הנצחי, אלא גם מייצג באופן מלא, ולמעשה מגשים, את נוכחות אישיותו של האב האוניברסאלי בעבור יקומו המקומי ובקרבו. הוא אפילו מייצג את האב-הבן. מערכות יחסים אלה מכוננות בן בורא אשר הינו ההוויה האלוהית העוצמתית, הגמישה והמשפיעה ביותר המסוגלת לנהל במישרין יקומים אבולוציוניים וליצור קשר אישי עם יצורים והוויות בלתי-בוגרות.

הבן הבורא שלנו מפעיל ממטה היקום המקומי את אותו כוח משיכה רוחני, קרי כבידה רוחנית, אשר היה מפעיל הבן הנצחי של פרדיס אילו היה נוכח אישית בסאלווינגטון, זאת ועוד; בן יקום זה הינו גם התגלמות האישיות של האב האוניברסאלי בעבור היקום של נבאדון. בנים בוראים הינם מרכזי אישיות בעבור הכוחות הרוחניים של האב-הבן של פרדיס. בנים בוראים הינם המוקדים הסופיים של העוצמה-האישיותית של התכונות האדירות בזמן-מרחב של האל בעל שבעת ההיבטים.

הבן הבורא הינו בא-הכוח של האב האוניברסאלי המגולם כאישיות, המתאם האלוהי של הבן הנצחי והשותף היצירתי של הרוח האינסופית. בעבור היקום שלנו ובעבור כל העולמות המיושבים שבו, הבן הריבון הינו האל, לכל תכלית ועניין. הוא מבטא באישיותו את כל אלוהיות פרדיס שאותן מסוגלים בני התמותה המתפתחים להבין באופן מובחן. בן זה, יחד עם שותפתו הרוח, הינם הוריקם בוראיים. עבורכם, מיכאל, הבן הבורא, הינו האישיות העליונה; עבורכם, הבן הנצחי הינו על-עליון – אישיות אלוהית אינסופית.

באישיותו של הבן הבורא יש לנו משום שליט והורה אלוהי אשר הינו רב-עוצמה, יעיל ומיטיב, ממש כשם שהיו האב האוניברסאלי והבן הנצחי אילו היו נוכחים שניהם בסאלווינגטון ועסקו בניהול ענייני היקום של נבאדון.

2. הריבון של נבאדון

מסמך 33

התבוננות בבנים בוראים מעלה כי אחדים מהם דומים יותר לאב, אחדים דומים לבן, בעוד שאחרים מהווים מזיגה של שני הוריהם האינסופיים. הבן הבורא שלנו מציג באופן מובחן תכונות ומאפיינים אשר דומים יותר לבן הנצחי.

מיכאל בחר לארגן את היקום המקומי הזה, וכעת הוא שולט בו כשליט עליון. כוחו האישי מוגבל על-ידי מעגלי הכבידה בעלי קדם הקיום אשר מרכזם בפרדיס, ובשל העובדה שעתיקי היומין שבממשל יקום-העל שומרים לעצמם את הזכות לפסוק סופית בכל פסקי הדין הביצועיים הנוגעים להכחדת אישיות. האישיות הינה המתת היחידה של האב, אך באישורו של הבן הנצחי יוזמים הבנים הבוראים תכונות חדשים של יצורים, ותוך שיתוף הפעולה שבעבודה עם שותפות הרוח שלהם הם עשויים לנסות התמרות חדשות של אנרגיה-חומר.

מיכאל הינו ההתגלמות כאישיות של האב-הבן מפרדיס בעבור היקום המקומי של נבאדון ובו; לפיכך, כאשר הכפיפה עצמה רוח האם היצירתית, נציגתה של הרוח האינסופית ביקום המקומי, למרותו של מיכאל המשיח, עם חזרתו מן המתת הסופית שלו באורנטיה, קיבל הבן המאסטר את כל השלטון "על כל כוחות השמים והארץ".

הכפפה זו של הסועדות האלוהיות לבנים הבוראים של היקומים המקומיים, הופכת את בני המאסטר הללו למאגרים האישיים של כל האלוהיות הניתנת לביטוי סופי של האב, הבן והרוח, בעוד שהתנסויות המתת של המיכאלים כיצורים מסמיכות אותם להציג את האלוהיות ההתנסותית של ההווה העליונה. אין ביקומים הוויות אחרות אשר מיצו כך, באופן אישי, את הפוטנציאלים של ההתנסות הסופית הנוכחית, ואין ביקומים הוויות אחרות הניחנות בסמכויות שכאלה לריבונות יחיד.

אף כי המטה של מיכאל ממוקם רשמית בסאלווינגטון, בירתו של נבאדון, הוא מבלה הרבה מזמנו בביקור במטות של הקונסטלציות ושל המערכות, ואפילו בפלנטות היחידניות. מעת לעת הוא עורך מסע לפרדיס ולעיתים קרובות לאוורסה, שם הוא מתייעץ עם עתיקי היומין. כאשר הוא מצי הרחק מסאלווינגטון, ממלא את מקומו גבראל, אשר פועל אז כעוצר של היקום של נבאדון.

3. בן היקום ורוח היקום

בעודה מחדרת את כל יקומי הזמן והמרחב, פועלת הרוח האינסופית מן המטה של כל יקום מקומי כמקודקד מתמחה הרוכש איכויות של אישיות מלאה באמצעות הטכניקה של שיתוף-פעולה יצירתי עם הבן הבורא. ככל שהדבר נוגע ליקום מקומי, הסמכות הניהולית של בן בורא הינה עליונה; הרוח האינסופית, בדמות הסועדת האלוהית, משתפת פעולה באופן מלא, אף כי היא מתאמת באופן מושלם.

רוח האם היקומית של סאלווינגטון, שותפתו של מיכאל בשליטה ובניהול של נבאדון, משתייכת לקבוצה השישית של הרוחות העליונות, והיא הינה הרוח ה-611,121 במספר מסדר זה. היא התנדבה להתלוות למיכאל בשעה שזה השתחרר ממחויבויותיו בפרדיס, ומאז פעלה עימו תמיד ביצירת יקומו ובניהולו.

הבן הבורא המאסטר הינו הריבון האישי של יקומו, ואולם, בכל הפרטים הנוגעים לניהולו משמשת רוח היקום כמנהלת-במשותף עם הבן. בעוד שהרוח מכירה תמיד בבן כריבון וכשליט, לעולם מעניק הבן לרוח עמדה של תיאום וסמכות שווה בכל ענייני התחום. בכל עבודת האהבה ומתן החיים, לעולם ותמיד נתמך הבן באופן מושלם, ומסתייע בעזרה המועילה של רוח היקום הנבונה-בכל והנאמנה-לעולם, ובכל הפמליה המגוונת של אישיותיה המלאכיות. סועדת אלוהית שכזו הינה, באמת ובתמים, אימן של הרוחות ושל אישיות הרוח, והיא היועצת הנוכחת-לעולם והנבונה-בכל של הבן הבורא, התגשמות נאמנה ואמיתית של הרוח האינסופית של פרדיס.

הבן פועל ביקומו המקומי בתור אב. הרוח – ככל שבני התמותה יוכלו להבין זאת – פועלת בתפקיד האם, ותמיד מסייעת היא לבן והינה חיונית-לעולם לניהולו של היקום. אל מול התקוממות, אך ורק הבן ושותפיו הבנים יוכלו לשמש כגואלים. הרוח אינה יכולה למחות אף-פעם כנגד מרידה או להגן על סמכות, אך לעולם היא תומכת בבן בכל דבר ודבר שהוא עשוי להידרש להתנסות בו

מסמך 33

במאמציו לייצב את הממשל ולקיים את הסמכות בעולמות שבהם פושה הרוע ושולט החטא. אך ורק הבן יכול להשיב על כנו את יציר עבודתם המשותפת, ואולם אף בן שהוא לא יוכל לייחל להצלחה סופית ללא שיתוף הפעולה הרציף של הסועדת האלוהית ושל הקבוצה העצומה של עוזרותיה הרוחניות, בנות האל אשר נאבקות באומץ ובנאמנות למען רווחת בני התמותה ולמען תהילת הוריהם האלוהיים.

עם סיום המתת השביעית והסופית של הבן הבורא כיצור, מסתיימות גם אי-הוודאויות של הבידוד הזמני בעבור הסועדת האלוהית, ועוזרתו היקומית של הבן מתייצבת לנצח בבטחה ובשליטה. זה בהכרתו של הבן הבורא כבן מאסטר, במועד המועדים ואל מול הקהילה הנאספת, שרוח היקום מכירה לראשונה בפומבי ובאופן אוניברסאלי בכפיפותה לבן, ומבטיחה להיות נאמנה ולציית לו. מאורע זה אירע בנבאדון עם חזרתו של מיכאל לסאלווינגטון לאחר המתת באורנטיה. רוח היקום מעולם לא הכירה בטרם מאורע רב-משמעות זה בכפיפותה לבן היקום, ורק לאחר שהרוח ויתרה מרצונה על כוח ועל סמכות ניתן היה להצהיר באמת כי "כל השלטון בשמים ובארץ ניתן בידיו".

ולאחר הצהרת כפיפות זו מפי רוח האם היצירתית, הכיר מיכאל מנבאדון באצילות בתלותו הנצחית ברוח בת-לווייתו, הציב את הרוח כשליטה-בצוותא של תחומי היקומיים ודרש מכל יצוריהם להישבע אמונים לרוח, כאשר נשבעו לבן; וכך התרחשה ופורסמה ברבים "הצהרת השוויון" הסופית. אף כי הבן היה הריבון של יקום מקומי זה, הוא פרסם ברחבי העולמות את עובדת שוויונה של הרוח אליו בכל מתנות האישיות ובכל תכונות האופי האלוהיות. זו הופכת להיות התבנית ההתעלותית לארגון המשפחה והממשל אף בעבור היצורים הנמוכים של עולמות החלל. זהו, לאמתו של דבר והלכה למעשה, האידיאל הגבוה של המשפחה ושל המוסד האנושי של הנישואין הרצוניים.

וכעת חולשים הבן והרוח על היקום, ממש כשם שאב ואם משגיחים על בני ובנות משפחתם וסועדים אותם. לא יהיה זה בלתי-ראוי להתייחס לרוח היקום כבת-לווייתו היצירתית של הבן הבורא, ולהתייחס אל יצורי העולמות כאל בניהם ובנותיהם – משפחה כבירה ורב-הוד, אבל אחת כזו שבה קיימות אחריות מופלגות והשגחה חסרת-קץ.

הבן יזום את יצירתם של ילדי יקום מסוימים, בעוד שהרוח לבדה אחראית להביא לידי קיום את הסדרים הרבים של אישיות הרוח הסועדות והמשרתות תחת הכוונתה ותחת הנחייתה של רוח אם זו עצמה. ביצירת סוגים אחרים של אישיות ביקום, הן הבן והן הרוח פועלים יחדיו, ואין כל מעשה יצירה אשר בו יפעל האחד מבלי להיוועץ תחילה באחר ולקבל את הסכמתו.

4. גבריאֵל – המנהל הכללי

כוכב הבוקר הבהיר הינו הביטוי כאישיות של המושג הראשון של זהות ואידיאל האישיות אשר הגו הבן הבורא ומופעה של הרוח האינסופית ביקום המקומי. אם נחזור לימיו הראשונים של היקום המקומי, עוד בטרם התאחדו הבן הבורא ורוח האם בקשרי השותפות היצירתית, אם נחזור לזמנים שבטרם תחילת יצירת משפחתם המגוונת של בנים ובנות, פרי המעשה האחד הראשון של השותפות המוקדמת והחופשית בין שתי אישיות אלוהיות אלה הינו בריאת אישיות הרוח הגבוהה ביותר של הבן ושל הרוח, כוכב הבוקר הבהיר.

אך ורק הוויה אחת כזו של חוכמה ושל הוד מובאת לידי קיום בכל יקום מקומי. האב האוניברסאלי והבן הנצחי יכולים לברוא מספר בלתי-מוגבל של בנים זהים להם באלוהיותם, והם אכן עושים כן; ואולם הבנים, מתוך האיחוד עם בנותיה של הרוח האינסופית, יכולים לברוא אך ורק כוכב בוקר בהיר אחד בכל יקום, הוויה הדומה להם והחולקת עימם בחופשיות את טיבם המשותף, אך לא את זכויותיהם כבוראים. בטיבו האלוהי, גבריאֵל מסאלווינגטון הינו כבן הבורא, אף שהוא מוגבל ביותר בתכונות האלוהות.

ילד בכור זה של הורי יקום חדש הינו אישיות ייחודית הניחנת בתכונות נהדרות רבות שאינן נוכחות באופן הנראה לעין מי מהוריו, הוא הינו הוויה בעלת גמישות חסרת-תקדים ובוהק בל-יתואר. אישיות נשגבת זו חובקת את רצונו האלוהי של הבן במשולב עם הדמיון היצירתי של הרוח.

מסמך 33

מחשבותיו ומעשיו של כוכב הבוקר הבהיר ישקפו תמיד באופן מלא הן את הבן הבורא והן את הרוח היצירתית. הוויה שכזו מסוגלת גם להבנה רחבה של קהילת השרפים הרוחנית ושל היצורים הרצוניים האבולוציוניים הגשמיים, ולקיום תקשורת אוהדת עימם.

כוכב הבוקר הבהיר איננו בורא, אך בהיותו נציגו הניהולי האישי של הבן הבורא הוא מנהל נפלא. מלבד יצירה ומתן חיים, הבן הבורא והרוח היצירתית לעולם אינם נועדים בנוגע להליכים חשובים ביקום ללא נוכחותו של גבריאל.

גבריאל מסאלווינגטון הינו המנהל הראשי של היקום של נבאדון והבורר בכל הערעורים המנהליים הנוגעים לממשלו. מנהל יקום זה נברא כשהוא מצויד בכל הנדרש לשם עבודתו, ואולם הוא צבר ניסיון במקביל לצמיחתה ולהתפתחותה של בריאתו המקומית.

גבריאל הינו המוציא לפועל הבכיר של כל הרשאות יקום-העל הנוגעות לעניינים הבלתי-אישיים ביקום המקומי. הוצאתם אל הפועל של רוב העניינים הנוגעים לשיפוט המוני ולתחיית המתים של סיום-עידן, כמצווה על-ידי עתיקי היוםין, מוטלות גם הן על גבריאל ועל צוותו הביצועי. לפיכך, גבריאל הינו המנהל הראשי המשולב הן של שליטי יקום העל והן של שליטי היקום המקומי. לפקודתו סר סגל מיומן של סיעים מנהליים, אשר נבראו לשם מילוי עבודתם המיוחדת, ואשר אינם נגלים לעיני בני התמותה האבולוציוניים. בנוסף לסייעים אלו, עשוי גבריאל להעסיק כל אחד מן – או את כל – הסדרים השמימיים של ההוויות הפועלות בנבאדון, והוא הינו גם מפקדם העליון של "צבאות השמיים" – הצבאות המלאכיים.

גבריאל וצוותו אינם מורים; הם הינם מנהלים. מעולם לא נודע כי הם סוטים מעבודתם הרגילה, מלבד בשעה שמיכאל התגשם בגוף בעת תקופת המתת כיצור. במהלך תקופת המתת האלה העמיד עצמו גבריאל כל העת באופן קשוב לרצון הבן שהתגשם בגוף, ובשיתוף פעולה עם איחוד היוםין הוא הפך למנהל בפועל של ענייני היקום בזמן תקופת המתת המאוחרות יותר. גבריאל מזהה מאוד עם ההיסטוריה ועם ההתפתחות של אורנטיה מאז המתת של מיכאל כבן-תמותה.

למעט בשעת המפגש עם גבריאל בעולמות המתת ובמהלך קריאת השמות בעת תחיית המתים הכללית והמיוחדת, בני התמותה יפגשו בו לעיתים רחוקות בעודם מרקיעים דרך היקום המקומי, עד אשר הם יצורפו לעבודה הניהולית של הבריאה המקומית. כמנהלים, ללא קשר לדרגתם או לסדרתם, אתם תימצאו תחת הכוונתו של גבריאל.

5. שגרירי השילוש

ממשל האישויות אשר מקורן בשילוש מסתיים בממשלות יקומי העל. היקומים המקומיים מאופיינים בפיקוח דואלי, תחילתו של המושג אב-אם. אבי היקום הינו הבן הבורא; אם היקום הינה הסועדת האלוהית, הרוח היצירתית של היקום המקומי. ובכל אופן, כל יקום מקומי מתברך בנוכחותן של אישיות מסוימות מן היקום המרכזי ומפרדיס. בראש קבוצה זו מפרדיס בנבאדון עומד השגריר של שילוש פרדיס – עמנואל מסאלווינגטון – איחוד היוםין המוצב ביקום המקומי של נבאדון. במובן מסוים, בן גבוה זה של השילוש הינו גם נציגו האישי של האב האוניברסאלי בחצרו של הבן הבורא; ומכאן שמו, עמנואל.

עמנואל מסאלווינגטון, מספר 611,121 בסדר השישי של אישיות השילוש העליונות, הינו הוויה של אצילות נשגבת ושל ענווה כה נהדרת, עד כי הוא מסרב לקבל את הסגידה ואת ההערצה של כלל היצורים החיים. הוא מתייחד בכך שהינו האישיות היחידה בכל נבאדון אשר מעולם לא הכירה בכפיפותה למיכאל, אחיו. הוא פועל כיועץ לבן הריבון, אך מעניק את עצתו רק כאשר הוא מתבקש להעניקה. בהיעדרו של הבן הבורא, הוא עשוי לשבת בראש כל מועצה גבוהה של היקום, אך אחרת הוא אינו לוקח כל חלק בעניינים הניהוליים של היקום, אלא אם כן התבקש לכך.

שגריר זה של פרדיס לנבאדון אינו כפוף לסמכות השיפוטית של ממשל היקום המקומי. הוא אף אינו מפעיל סמכות ניהולית בענייני הניהול של יקום מקומי מתפתח, למעט בפיקוח על אחיו הקשורים אליו, נאמני היוםין המשרתים במטות הקונסטלציות.

מסמך 33

בדומה לאיחוד היומין, גם נאמני היומין לעולם אינם משיאים עצה או סיוע לשליטי הקונסטלציות, אלא אם כן הם מתבקשים לכך. שגרירים אלו של פרדיס לקונסטלציות מייצגים את הנוכחות האישית הסופית של בני השילוש הנייחים הפועלים בתפקידי ייעוץ ביקומים המקומיים. הקונסטלציות קשורות יותר אל ממשל יקומי העל מאשר המערכות המקומיות המנוהלות בלעדית על-ידי אישיות ילדות היקום המקומי.

6. מנהל כללי

גבריאלי הינו המנהל הראשי והמנהל בפועל את נבאדון. היעדרותו של מיכאל מסאלווינגטון איננה מפריעה בכל אופן שהוא לניהול הסדור של ענייני היקום. בעת היעדרותו של מיכאל, כשם שאירע לאחרונה בעת ששהה במשימה בפרדיס בכנס של בני המאסטר של אורוונטון, משמש גבריאלי כבא כוחו ביקום. בעתות מעין אלה, תמיד מבקש גבריאלי את עצתו של עמנואל מסאלווינגטון באשר לכל הבעיות העיקריות.

האב מלכיצדק הינו העוזר הראשון של גבריאלי. כאשר נעדר כוכב הבוקר הבהיר מסאלווינגטון, מקבל על עצמו בן מלכיצדק מקורי זה את כל אחריותו.

מגוון מחלקות המשנה של הניהול ביקום מקבלות על עצמן תחומי אחריות מסוימים ומיוחדים. בעוד שבאופן כללי דואגת הנהלת המערכת לרווחת הפלנטות שלה, היא עוסקת במיוחד במעמדן הפיזי של ההוויות החיות, קרי בבעיות ביולוגיות. שליטי הקונסטלציות, בתורם, מעניקים תשומת לב ייחודית לתנאי החברה והממשל השוררים במערכות ובפלנטות השונות. הממשל בקונסטלציה פועל בעיקר על-מנת לייצב ולאחד. ועוד למעלה יותר, שליטי היקום עסוקים יותר במעמדם הרוחני של העולמות.

שגרירים ממונים באמצעות צו משפטי ומייצגים יקום אחד במשנהו. קונסולים הינם נציגיה של קונסטלציה אחת הן בקונסטלציות אחרות והן במטה היקום; הם ממונים באמצעות צו חוקתי ופועלים אך ורק בגבולות היקום המקומי. משקיפים מקבלים את מינויים באמצעות צו ניהולי מדי ריבון מערכת על-מנת שישמשו נציגי אותה מערכת, הן במערכות אחרות והן בבירת הקונסטלציה, ופעולתם אף היא מוגבלת לתחומי אותו יקום מקומי.

תשדורות מכוונות מסאלווינגטון בו-זמנית אל מטות הקונסטלציות, אל מטות המערכות ואל הפלנטות היחידניות. כלל הסדרים הגבוהים של ההוויות השמימיות מסוגלים להשתמש בשירות זה על-מנת לתקשר עם חבריהם הפזורים ברחבי הקיום. שירות השידור של היקום מוענק לכלל העולמות המיושבים, ללא תלות במעמדם הרוחני. התקשורת הבין-פלנטארית נשללת אך ורק מאותן פלנטות המצויות בבידוד רוחני.

תשדורות קונסטלציה משודרות מזמן לזמן ממטה הקונסטלציה בידי אב הקונסטלציה הראשי.

הכרונולוגיה מוכרת, מחושבת ומתוקנת בידי קבוצה מיוחדת של הוויות בסאלווינגטון. היום התקני של נבאדון שקול לשמונה-עשר ימים, שש שעות ושתיים וחצי דקות כמניין הזמן באורנטיה. השנה של נבאדון מורכבת מקטע הזמן של תנועת היקום ביחס למעגל של אורסה, ושקולה למאה ימי יקום תקינים, שהם בקירוב חמש שנות אורנטיה.

זמן נבאדון, המשודר מסאלווינגטון, הינו התקן בעבור כל הקונסטלציות וכל המערכות ביקום המקומי הזה. כל קונסטלציה מנהלת את ענייניה על-פי זמן נבאדון, ואולם, המערכות, כמו גם הפלנטות היחידניות, מקיימות כרונולוגיות משל עצמן.

אורך היום בשטניה, כפי שהוא מחושב בירושם, הינו מעט פחות (בשעה אחת, 4 דקות ו-15 שניות) משלושה ימים כמניין הזמן של אורנטיה. זמנים אלו נודעים באופן כללי כזמן סאלווינגטון או זמן היקום, או לחלופין – כזמן שטניה, או זמן מערכת. הזמן הסטנדרטי הינו זמן היקום.

7. בתי המשפט של נבאדון

מסמך 33

הבן המאסטר, מיכאל, עסוק באופן עילאי בשלושה דברים בלבד: בריאה, הזנה וסעד. הוא איננו משתתף באופן אישי בעבודה המשפטית של היקום. הבוראים לעולם אינם יושבים בדין ברואיהם; זוהי מלאכתם הבלעדית של יצורים בעלי הכשרה גבוהה והתנסות בפועל כיצורים.

כלל המנגנון השיפוטי של נבאדון מצוי תחת השגחתו של גבריאל. בתי המשפט הגבוהים הממוקמים בסאלווינגטון עוסקים בבעיות אשר להן חשיבות ליקום בכללותו, ובערעורים המגיעים מעלה מבתי המשפט של המערכות. לבתי משפט אלו שבעים סניפים, הפועלים בשבע קבוצות בנות עשרה סניפים כל אחת. בכל ענייני השיפוט יושב בראש בית הדין הרכב בן שני שופטים, אחד בעל רקע של מושלמות ואחד בעל התנסות בהרקה.

בכל הנוגע לסמכות שיפוטית, בתי המשפט של היקום המקומי מוגבלים בעניינים הבאים:

1. הממשל של היקום המקומי עוסק בבריאה, בהתפתחות, בתחזוקה ובסעד. לפיכך, בתי המשפט של היקום מנועים מלעסוק באותם מקרים הנוגעים לשאלת חיי הנצח והמוות. אין בזאת התייחסות למוות הטבעי כפי שהוא מתרחש באורנטיה, ואולם אם מגיעה לדיון משפטי הזכות לקיום מתמשך, לחיי נצח, אזי היא חייבת להיות מועברת לדיון בבתי המשפט של אורוונטון; ובמידה שההחלטה ניתנה לרעת היחיד, מוצאים כל גזרי הדין של ההכחדה אל הפועל במצוות שליטי יקום העל ובאמצעות סוכנויותיהם.

2. לעולם לא תידון ההשתמטות, או העריקה, של מי מבני האל של היקום המקומי, אשר מעמידה בסכנה את מעמדם ואת סמכותם כבנים בבתי המשפט של הבן; אי-הבנה שכזו תועבר מיידית לבתי המשפט של יקומי העל.

3. שאלת קבלתו מחדש, לאחר פרק של בידוד רוחני, של כל חלק שהוא מבראה מקומית – כגון מערכת מקומית – לאחווה של מעמד רוחני מלא בבריאה המקומית, חייבת להידון באסיפה העליונה של יקום העל.

בכל העניינים האחרים, בתי המשפט של סאלווינגטון הינם סופיים ועליונים. ואין עליהם כל עוררין, ואין מפלט מתחולת החלטותיהם וצויהם.

ככל שנדמה כי לעיתים הטענות האנושיות נשפטות באורנטיה בחוסר הגינות, הצדק וההגינות האלוהית אכן שוררים ביקום. אתם חיים ביקום סדור היטב, ובמוקדם או במאוחר תוכלו לסמוך על כך שהיחס אליכם הינו צודק, ואף רחום.

8. הזרעות החקיקתיות והניהוליות

בסאלווינגטון, המטה של נבאדון, אין גופי חקיקה של ממש. עולמות המטה של היקום עוסקים במידה רבה בשיפוט. האסיפות החקיקתיות של היקום המקומי ממוקמות במטות של מאה הקונסטלציות. המערכות עסוקות בעיקר בעבודה הניהולית והמנהלית של הבראות המקומיות. ריבוני המערכות ועמיתיהם אוכפים את צווי המחוקק של שליטי הקונסטלציות ומוציאים אל הפועל את הצווים המשפטיים של בתי המשפט הגבוהים של היקום.

אף שחקיקה של ממש אינה מתבצעת במטה היקום, פועל בסאלווינגטון מגוון של אסיפות ייעוציות ומחקריות הנאספות ומתנהלות בהתאם לייעודיהן ולתחומי פעולתן. אחדות מאסיפות אלה הינן קבועות; אחרות מתפרקות עם השגת מטרות.

המועצה העליונה של היקום המקומי מורכבת משלושה חברים מכל מערכת ומשבעה נציגים מכל קונסטלציה. מערכות המצויות בבידוד אינן מיוצגות באספה זו, אך הן רשאיות לשלוח משקיפים אשר נוכחים בכל הדיונים ולומדים אותם.

מאה מועצות האישור העליונות ממוקמות אף הן בסאלווינגטון. נשיאיהן של מועצות אלה מרכיבים את קבינט העבודה הישיר של גבריאל.

מסמך 33

כלל הממצאים של המועצות המייעצות היקומיות הגבוהות מועברים למוסדות המשפט של סאלווינגטון, או לאסיפות המחוקקות של הקונסטלציות. מועצות גבוהות אלה הינן נעדרות סמכות או כוח לאכוף את המלצותיהן. במידה שעצתן מבוססת על חוקי היקום היסודיים, כי אז בתי המשפט של נבאדון מוציאים צווי ביצוע; ואולם, אם המלצותיהן נוגעות לתנאים מקומיים או למצבי חירום, אזי הן חייבות להיות מועברות מטה, אל האסיפות המחוקקות של הקונסטלציות, על-מנת שתידונה ושתחוקקנה, ומשם תועברנה אל שלטונות המערכות לשם הוצאה אל הפועל. למעשה, מועצות גבוהות אלה הינן בבחינת מחוקקות-העל, ואולם הן פועלות ללא סמכות חקיקה וללא יכולת ביצוע.

אף כי היננו מתארים את ממשל היקום במונחים של "בתי משפט" ושל "אסיפות", מן ההכרח שיובן כי התרחשויות רוחניות אלה הינן שונות מאוד מן הפעילויות הפרימיטיביות והחומריות יותר של אורנטיה, אשר אף הן מכוונות בשמות התואמים.

[הוצג על-ידי רב-המלאכים הראשי של נבאדון.]